

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. H.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2023 r.,
wniosków obrońców skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia
w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z
dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV K 107/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

postanowił
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach, wyrokiem z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV K 107/19, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 lutego 2023 r., sygn. akt II AKa 272/21, uznał M. H. za winnego popełnienia przestępstw z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 oraz z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a także z art. 263 § 2 k.k. i z art. 244 k.k., za które wymierzono mu kary jednostkowe i orzeczono kary łączne - 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 110 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wywiedli, w odrębnych pismach, obrońcy skazanego. Formułując zarzuty obraży prawa procesowego – art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 193 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 434 § 1 pkt 3 k.p.k., wnieśli o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W kasacji zamieszczono również wnioski obrońców o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W kasacji sporządzonej przez adw. Z. Ć. powołano się na zasadność podniesionych w niej zarzutów, w szczególności tych dotyczących rzetelności kontroli odwoławczej prowadzonej w odniesieniu do czynów z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani i z art. 244 k.k. W kasacji sporządzonej przez A. L. wskazano na trudną sytuację rodzinną skazanego

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski obrońców skazanego nie są zasadne. Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia.

Należy jednak podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Stanowisko Sądu Najwyższego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, jest od lat niezmiennie. O sytuacji uzasadniającej wstrzymanie wykonania orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym można mówić wówczas, gdy dokonując choćby pobieżnej analizy kasacji, można nabrać przekonania o jej zasadności ze względu na rangę podniesionych zarzutów i ich oczywistą zasadność.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności kasacji, stwierdzić trzeba, że treść podniesionych w niej zarzutów i argumentacja przedstawiona na ich poparcie nie przekonuje o oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności kasacji.

Co zaś się tyczy eksponowanych w uzasadnieniu wniosku drugiego obrońcy, a także w piśmie procesowym adw. Z. Ć. z dnia 15 listopada 2023 r. okoliczności dotyczących sytuacji zdrowotnej i rodzinnej skazanego, mających się sprzeciwiać wykonywaniu kary pozbawienia wolności, to jeżeli one występują, mogą stanowić podstawę do stosowania odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego, co nie leży w gestii Sądu kasacyjnego

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

D.Z.

[ms]